

*Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien*

Haldis Korsmoe

* 8.6.1939 + 8.9.2022

*Prest: Silje Kivle Andreassen
Solist: Petra Koverberg Brodén
Organist: Sverre Undheim*

WANG

NORGES ELDSTE BEGRAVELSESBYRÅ
En del av Fonugruppen
wangbegravelse.no

Minneside

*Ljan kirke
mandag 19. september 2022*

Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:
Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Refr.

~~~~~  
*Solosang*  
*Edelweiss*  
~~~~~

Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta, giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta, möda, vila och behag.

Själ v han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara, denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft ock vara, detta löfte gav han mig.

Hjälp mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla, som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

~~~~~
Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!